

Projekt

z dnia
zgłasza Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Powiatu Zgierskiego

**UCHWAŁA NR
RADY POWIATU ZGIERSKIEGO**

z dnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Zgierskiego

Na podstawie art 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107 i 1907) i art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) Rada Powiatu Zgierskiego uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działalność Starosty Zgierskiego.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Zgierskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Rady Powiatu Zgierskiego oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przewodniczący Rady
Powiatu Zgierskiego

Bogdan Jarota

UZASADNIENIE

W dniu 13 stycznia 2025 r. Pan ██████████ złożył skargę na działania Starosty Zgierskiego.

Na podstawie art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107 z późn. zm.) i art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) rada powiatu rozpatruje skargi na starostę, a także na działania powiatowych jednostek organizacyjnych.

Zgodnie z § 48 ust. 4 Statutu Powiatu Zgierskiego (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2020 r. poz. 6162) skarga została przekazana do przewodniczącego Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Zgierskiego celem nadania jej dalszego biegu.

Na podstawie § 48 ust. 6 Statutu Powiatu Zgierskiego przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji zwrócił się do Starosty Zgierskiego o pisemne zajęcie stanowiska w sprawie będącej przedmiotem skargi.

Pismem z dnia 21 stycznia 2025 r. Starosta Zgierski zajęła swoje stanowisko w niniejszej sprawie.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrując skargę ustaliła, co następuje:

Zarzuty skargi z dnia 9 stycznia 2025 r. wniesionej przez skarżącego można podzielić na trzy grupy:

- 1) zarzuty dotyczące czytelności i dostępności cyfrowej pism sporządzonych przez Wydział Komunikacji w sprawie KM.5410.2.1079.2024.AM;
- 2) nieuwzględnienia w toku postępowania okoliczności, z których wynika niedochowanie terminu na zawiadomienie o nabyciu pojazdu;
- 3) naruszenie przepisów procedury administracyjnej oraz prawa materialnego stosowanych w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do zarzutu nr 1, konieczne jest wskazanie, że podstawowym aktem prawnym regulującym treść decyzji administracyjnej jest ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Art. 107 § 1 k.p.a. zawiera niezbędne elementy decyzji, a § 3 wskazuje, że uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Z punktu widzenia procedury administracyjnej decyzja wydana w sprawie KM.5410.2.1079.2024.AM zawiera wszystkie elementy, o których mowa w powołanym przepisie.

Należy zaznaczyć, że nie ma przepisów prawa, które regulowałyby formę sporządzania decyzji administracyjnych pod kątem ich czytelności. Obowiązująca ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1440) ma zastosowanie wyłącznie do stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz treści tam publikowanych (art. 1). Nie można przekładać wytycznych zawartych w załączniku do ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych bezpośrednio na obowiązki organu związane z prowadzeniem sprawy administracyjnej. Jakkolwiek należy pozytywnie ocenić dążenie do zapewnienia jak najwyższej dostępności i czytelności działania podmiotów publicznych, tak

realizacja tych celów (czy też brak realizacji) nie ma wpływu na sposób załatwienia sprawy administracyjnej.

Odnosnie zarzutu nr 2, należy wskazać, że w aktach sprawy administracyjnej znajduje się wyjaśnienie złożone przez stronę, w którym opisane zostały okoliczności nabycia przedmiotowego pojazdu. Stan faktyczny sprawy został opisany w uzasadnieniu decyzji, gdzie wprost i obszernie odwołano się do wskazanych wyjaśnień.

Ponadto prawidłowo zwrócono uwagę na treść przepisów działu IV A Kodeksu postępowania administracyjnego, które do dnia 31 grudnia 2023 r., miały zastosowanie do administracyjnych kar pieniężnych nakładanych na podstawie art. 140mb ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U z 2024 r. poz. 1251).

Na tle stosowania art. 189f k.p.a., regulującego odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, należy wskazać, że jest to instytucja nadzwyczajna, która powinna być stosowana wyjątkowo, wyłącznie w przypadkach wskazanych w przepisie.

Okoliczności sprawy wskazują, że nabycie pojazdu nastąpiło niejako „przy okazji” nabycia nieruchomości. Nabywca od początku wiedział, że zbywca nie dysponuje kompletną dokumentacją pojazdu. Przeciętny uczestnik obrotu prawnego powinien zdawać sobie sprawę z faktu, że podstawowym dokumentem identyfikującym pojazd jest dowód rejestracyjny wraz z tablicami rejestracyjnymi. Nie istniały żadne przeszkody prawne i faktyczne, aby strony umowy sprzedaży wstrzymały się z zawarciem umowy sprzedaży do wyjaśnienia przez sprzedawcę stanu prawnego pojazdu, albo zawarły umowę przedwstępną sprzedaży, w której uregulowałyby zasady sprzedaży pojazdu. Gdyby strona tak postąpiła nie doszłoby do naruszenia przepisów dotyczących dokonywania zgłoszeń i strona nie pozostawałaby w tak długiej zwłoce (63 dni).

W zakresie zarzutu nr 3 należy odwołać się do zmiany ustawy Prawo o ruchu drogowym wprowadzonych ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia niektórych skutków kradzieży tożsamości. W omawianym zakresie ustawa weszła w życie w dniu 1 stycznia 2024 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1394).

Zgodnie z art. 14 ustawy, w przypadku gdy pojazd został:

- 1) sprowadzony z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;
 - 2) sprowadzony z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
 - 3) nabyty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
- przed dniem 1 stycznia 2024 r., do spraw związanych z rejestracją oraz zawiadaniem o zbyciu albo nabyciu pojazdu stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Natomiast w myśl art. 16 ustawy nowelizującej, do postępowań w sprawach nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 140mb ustawy zmienianej w art. 2, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2024 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Istotnie nie uregulowano wprost sytuacji, gdy uchybienie obowiązkowi zgłoszenia nabycia/zbycia pojazdu nastąpiło przed 1 stycznia 2024 r., a organ nie wszczął w tym okresie postępowania. Wzmiankowanymi wyżej przepisami nie wprowadzono jednak abolicji dla osób, które uchybiły obowiązkowi przed 1 stycznia 2024 r.

Równocześnie należy zaznaczyć, że strona pomimo stawianych zarzutów nie złożyła odwołania od decyzji Starosty Zgierskiego, chociaż została o tym prawidłowo pouczona w treści decyzji.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji realizując zapis § 48 ust. 2 Statutu Powiatu Zgierskiego przygotowała przedmiotowy projekt uchwały uznający w § 1 skargę za bezzasadną.

Jednocześnie informujemy, że na podstawie art. 239 § 1 k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymywać swoje stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadomienia skarżącego.